SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:2543

av Niels Paarup-Petersen (C)

Levande städer

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inkludera evenemangsbuller i definitionen av omgivningsbuller i plan- och bygglagen och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ge Naturvårdsverket i uppdrag att ta fram nationella riktvärden för evenemangsbuller och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förtydliga miljöbalken så att etablerad kultur- och idrottsverksamhet ges särskild vikt vid bedömning av störningar och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en möjlighet för kommuner att inrätta kulturljudzoner och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa kravet på anmälan för danstillställningar och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att reformera alkohollagens 8 kap. 14 § så att kravet på avgränsat, överblickbart utrymme för serveringstillstånd moderniseras och möjliggör flexiblare lösningar som satellitserveringar och levande torgmiljöer och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sverige behöver städer som lever. En stad som pulserar av möten, kultur, idrott och nattliv skapar livskvalitet, stärker tryggheten och lockar både människor och företag. Stadens energi kompletterar landsbygdernas lugn och tillsammans gör de vårt land rikare.

I dag hämmas våra storstäder av ett regelverk som inte är anpassat till en modern urban miljö. Livescener, idrottsanläggningar och nöjesparker riskerar inskränkningar när nya bostäder byggs intill. Plan- och bygglagen tar endast upp buller från trafik, industri och flyg, men inte från evenemang. Detta skapar onödiga konflikter. Miljöbalken tillämpas dessutom på ett sätt som gör att etablerade verksamheter kan tvingas backa trots att de funnits på plats i årtionden. Följden blir osäkerhet för småföretagare och att många drar sig för investeringar i kulturlivet.

Principen måste vara tydlig: den som flyttar in nära en scen eller idrottsplats vet att ljud hör till. Möjligheten för kommuner att inrätta kulturljudzoner skulle ge verktyg att skydda stadens puls. Kulturljudzoner handlar inte, som i Malmö och Göteborg, om att tillåta ljud där ingen bor. Det handlar om att skapa områden bland bostäderna inne i städerna, där ljud från kulturen är en självklar del av området. En ”coming to the nuisance”-princip, där den som flyttar till en ljudmiljö avstår från rätten att kunna klaga på den, bör utredas.

Även regelverket för restauranger och nöjesliv behöver moderniseras. Kravet på anmälan av varje danstillställning är ett exempel – det hämmar spontanitet och gör vardaglig kulturutövning till en byråkratisk process. Alkohollagens krav på avgränsat och överblickbart utrymme för serveringstillstånd är ett annat hinder. Det motverkar flexibla lösningar som levande torgmiljöer och satellitserveringar, sådant som i många europeiska städer bidrar till trygghet och gemenskap.

Genom att modernisera bullerlagstiftningen, förenkla regelverket för dans och servering och stärka kommunernas verktyg kan vi skapa städer som lever, låter och lockar. Det är en vinst för kulturen, företagen och alla människor som vill mötas, skapa och leva i frihet.

Niels Paarup-Petersen (C)